

[Hans Nielsen.]

stort Beløb, men lige overfor de to Parti-ers Agitation i den daglige Politik med, at alle offentlige Byrder og Afgifter skal nedbringes, ser det lidt mærkeligt ud, at de her vil læsse en ny Byrde over paa dette samme Erhvervs- liv, der sandelig er haardt nok belastet i Forvejen. Der er aldeles ingen Grund til at læsse denne Byrde over paa Erhvervslivet, men dog vil man ikke fritage dette derfor.

Jeg haaber, vi i et Udvalg kan komme til Forstaaelse med Ministeren om disse to Spørgsmaal i alle Tilfælde; der synes jeg, saa ganske vi har Ret i vor Betragtning. Med Hensyn til Vekselererne bliver det vanskeligere, det forstaar jeg godt, at komme overens med Ministeren og ogsaa med det konservative Parti. Jeg forstaar nu ikke rigtig, at man kan hævde den Opfattelse, der gøres gældende fra den Side og specielt nu blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Hendriksen. Thi hvad er Børsen, og hvad skal Børsen være her i Samfundet? Den skal simpelthen være et Sted, hvor Erhvervslivets Finansiering delvis foregaar. Børsen er jo ikke det samme nu, som den var for mange Aar siden. Børsen er nu blevet en meget vigtig Faktor efter min Formening i hele det moderne kommercielle, industrielle og finansielle Liv, og det er derfor af den allerstørste Betydning, at alt, hvad der sker der, sker saa redeligt, som det overhovedet er muligt at noget kan ske i denne syndige Verden. Vekselererne burde derfor efter min Formening være personlig ganske uinteresserede Tjenere for Erhvervslivet; saa skal det for min Skyld ikke komme an paa, om de faar nogle Tusind mere eller mindre for deres Arbejde, naar de kun udfører det ærligt og redeligt som Tjenere for Erhvervslivet. Men hvis Forholdet er, som Børskommissær Schovelin har udtalt i Landstinget, at der er Eksempler paa, at en Vekselerer ikke en Gang tjener til sine Omkostninger ved almindelige Børsforretninger, og at hans øvrige Indtægt altsaa ene og alene maa stamme fra Spekulation, saa synes jeg ikke, det er en ideel Ordning. Jeg kender jo ogsaa ikke en, men mange store industridrivende, som har været i allerhøjeste Grad forbitrede paa Børsen og den Maade, hvorpaa der arbejdes der, og jeg forstaar saare vel, at naar en Industridirektør sidder med et Selskab, som han under vanskelige Forhold leder og driver ganske fortræffeligt, og samtidig ser, at skjulte Kræfter derovre slaar Benene bort under ham, saa bliver en saadan Mand forbitret over det, der sker der. Det,

vi tilstræber, er at forhindre sligt, og jeg vil haabe, at man i Udvalget kan optage en Forhandling om dette Spørgsmaal, som efter min Formening er af den allerstørste Vigtighed, saa længe som det nuværende Samfund bestaar. Jeg ønsker derfor, at dette Lovforslag maa blive henvist til et Udvalg, hvor vi nærmere kan drøfte Sagen og forhaabentlig komme til en god og forstandig Ordning.

Hendriksen: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at han ikke kan erkende, at de fra socialdemokratisk Side foreslaaede Ændringer var Bagatelændringer. Jeg sagde nu udtrykkeligt, at de to af de paagældende tre Ændringsforslag var Bagateller i Forhold til hele det foreliggende Lovforslags Omfang. Spørgsmaalet om, hvem der skal betale Pensionen til Børskommissæren og Spørgsmaalet om, hvorledes de 40 000 Kr., som Fondsbørsordningen kommer til at koste, skal fordeles, er i Forhold til alt det andet Bagateller, men jeg sagde udtrykkelig, at jeg erkendte, at det tredie Ændringsforslag vedrørende Spørgsmaalet om, hvorvidt Vekselererne maatte foretage Aktiehandel eller ikke, var af en ganske anden Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Forsorg for Erhvervslivet er jo næsten rørende. Det ærede Medlem taler om, at der vil blive væltet Byrde over paa Erhvervslivet. Dette er fuldkommen urigtigt. Der er ikke Tale om at vælte Byrder over paa hverken den ene eller den anden; der er Tale om at fordele en Byrde, en Byrde, som egentlig ikke er saa kolossal stor; naar den bliver paa 40 000 Kr. og skal fordeles mellem samtlige Vekselerere i København og 100 af Landets største Aktieselskaber, tror jeg ikke, der kan blive Tale om nogen kolossal Byrde for den enkelte. Men der er slet ikke Tale om en ny Byrde, men blot om Fordelingen af en Byrde, som nu en Gang hviler paa Fondsbørsordningen, og disse Omkostninger skal jo afholdes.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vilde vedblivende holde paa, at Statsvekselerer vilde være det bedste; Vekselererne skulde være Tjenere for Erhvervslivet, sagde det ærede Medlem. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men enhver, der er knyttet til Erhvervslivet, enhver, der beskæftiger sig med Erhvervslivet, er Tjener for Erhvervslivet og Tjener for Samfundet. Deri er der sandelig ikke noget nyt.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvad Børsen skulde være, og talte om, at Børsen var en overmaade vigtig Faktor i Erhvervslivet. Det er ganske rigtigt; Børsen er For-